

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 . . . . . 10 »

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja »Soča« v vseh tobakarnah.

»SOČA« ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu »Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem« in dvakrat v letu »Vozni red železnic, parnikov in poštah zvez«. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Uredništvo:
nahaja v Gosposki ulici št. 7 Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo:
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

V izboljšanje razmer v našem javnem in političnem življenju.

»Slovenec« od ponedeljka je priobčil tako-le

IZJAVA:

»Ko sem bil podpisani dne 5. oktobra 1910. na državnozbornski agitaciji na Dolenjskem, zašel je v »Slovenca« dopis »Nov Orel v Rihembergu na Vipavskem«, v katerem se piše o g. Andreju Gabrščeku: »Značilno za nivo liberalne stranke na Goriškem je njeno divjaštvo, s katerim se proslavljajo celo prvi voditelji. Nemški botegar in slovenski deželni poslanec Gabršček je na naravnost nesramen način insultiral v Prvačini Orle, ki so korakali k ustanovitvi rihemberškega Orla. Heil Fremdenverkehr Gabršček. Naša organizacija gre kljub vsem liberalnim nasilstvom krepko naprej.« — Za ta napad sem izvedel šele, ko je g. Gabršček vložil tožbo in je bila izvršena hišna preiskava, sicer bi bil ta napad že prej obžalovan. Napad si je dopisnik popolnoma izmislil in popolnoma brez povoda napadel g. Gabrščeka, ki se je takrat mudil v Ljubljani. Globoko obžalujem tem potom, da se je tak neopravičen napad vrnil v »Slovenca«, ga tem potom preklicujem in se zahvaljujem g. Gabrščeku, da je odstopil od tožbe proti »Slovencu«. — Za uredništvo »Slovenca«, Ivan Štefe.«

K tej izjavi je dodal urednik »Slovenca« g. Štefe še tako-le

pripombo:

»Ne morem si kaj, da ne bi nekaj opomnil h gorenji izjavi. Ta slučaj zopet kaže, kako greše nekateri dopisniki na zaupljivost in odgovornost uredništva. Vsak dopisnik naj bi se vedno sam prepričal o reničnosti podatkov, katere poroča uredništvu. Tako bi že naprej izostali mnogi osebni napadi, ki so navadno le izbruh osebne strasti in spletk in imajo le malokdaj stvarno podlago. Če bi se pri

vseh dopisih vedno le mislilo, kako koristiti stvari in načelom, katera naj zastopa vsaka stranka, bi bile razmere v našem javnem in političnem življenju mnogo boljše. Prav bi bilo, da bi o tem, kako te razmere izboljšati, premišljevali vsi zastopniki javnosti, katerim je na tem, da se slovenska javnost dviga in ne ponizuje. Če tu združeni v povzdigo in moralno okrepitev Slovencev pošteno zastavimo svoje moči, bodo izrodki sami od sebe izginili in postali med Slovenci nemogoči. Naj bi tudi naši politični nasprotniki o tem razmišljevali. Naše časopisje gotovo ne bo proti poštenemu dogovoru, ki bo v sedanjih narodnih in gospodarskih krizah gotovo le koristen: Ivan Štefe.«

Urednik »Slovenca« g. Štefe je prišel v nedeljo v Gorico h g. Gabrščeku, ker se je imela vršiti te dni v Ljubljani porotna razprava proti »Slovencu« radi gori navedenega napada na g. Gabrščeka. Po dogovoru je prišlo do gorišnje izjave, v kateri g. Štefe obžaluje napad na g. Gabrščeka, ker je bil g. Gabršček napaden brez vsakega povoda, ker si je »Slovenec« dopisnik iz Gorice napad kar izmislil.

Urednik »Slovenca« g. Štefe pa je dodal izjavi še posebno pripombo, katero treba upoštevati . . . ako se ima res slovenska javnost dvigniti in ne poniževati, ako se ima res kaj storiti v izboljšanje razmer v našem javnem in političnem življenju.

Kar se tiče nas, pač vidi naša javnost, da se izogibamo osebnih napadov ter se pečamo z osebami le, kolikor je to neizogibno: opuščamo vse žalilne pridevke ter se borimo dostojno in stvarno. Naši dopisniki vedo, kako jim črtamo vsako količkaj neprimerno besedo . . . včasih seveda se je klerikalcem odgovorilo tako, kakor so napadali, njihovim nesramnostim primerno.

Mi smo za to, da neha v naši javnosti vsak surov ton, vsako grdo osebno napadanje, polemika bodi dostojna in stvari vredna, naši dopisniki, kateri naj nam le

pridno dopisujejo, naj se borijo vedno visokostojno nad nizkimi napadi.

Vsa poročila morajo biti resnična . . . Pri nas je že in bo tako in ostane, tudi če bi klerikalci ne hoteli poslušati lepih Štefetovih besed in če bi morda tudi sam »Slovenec« zopet grešil proti njim!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela meseca februarja 1911. l. sledeči promet:

Dohodki: A. Redni dohodki. 1. prispevki iz nabiralnikov 871 K 68, 2. prispevki podružnic i. s. Kranjsko 772 K 31, Štajersko 1.263 K 88, Koroško 14 K, Primorsko 512 K 51, skupaj 2.562 K 70, 3. razni prispevki 3.407 K 55, skupaj 6.841 K 93 v.

B. Izredni dohodki. 4. prispevki za obrambni sklad 2.108 K 53 skupaj 8.950 K 46 v.

Izdatki. A. Redni izdatki 1. plače, remun. učit. osebju, razni računi itd. 8.622 K 32, B. Izredni izdatki. 2. Naložitev na glavnico, ozir. na obrambni sklad 1.965 K 53, skupaj 10.587 K 85, torej primanjkljaja 1.637 K 39.

Opomba. Pri obrambnem skladu naloženi zneski in zapadle obresti so nedotakljiva glavnica toliko časa, dokler ne dosežejo vplačani zneski 200.000 K.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Solkan. (Slovenska Citalnica). Pri plesu so preplačali vstopnino Štefan Gomišček in N. N. za 1 K; Alojz Komel za 0.20 K; Marušič družina za 2 K; Casasola družina za 4 K; Božar gostilničar za 3 K; Ivan Doljak poslal za vstopnino 2 K. Cenjenim darovalcem srčna hvala!

Čitateljem naznanjamo, da bo poslovala knjižnica od sedaj naprej tudi ob četrčkih od 8—9 ure zvečer! Odbor.

Iz Bilj. — Prošli teden je dopisnik iz Bilj sporočil v »Soči«, da je neki ud podpisanega društva rekel o priliki smrti rajnega Jožefa Fornazariča iz Bilj, da »zdaj je en sokol ukrepal«.

Podpisano društvo je zadevo natančno preiskalo. Izid te preiskave je pokazal, da se omenjene besede niso izgovorile.

IZJAVA:

Podpisani Janez Žorž, posestnik v Biljah 52, izjavljam, da sem besede Antona Batističa Antonovega iz Bilj 51, katere je govoril dne 11. febr. t. l. o priliki smrti rajnega Jožefa Fornazariča iz Bilj 183, napačno razumel in preklicujem s tem, da bi bil rekel Anton Batistič: »Zdaj je en sokol ukrepal«. Ob enem tudi obžalujem, ako so prišle te besede po meni med ljudi.

V Biljah 1. marca 1911.

Zorž Janez I. r.

Za odbor Kat. sl. izobr. dr. v Biljah: Anton Lestan, predsednik, Roman Šilč, tajnik.

Ljudsko štetje.

Občina Žaga

ima 158 h. štv. ter 850 prebivalcev, od kojih je bilo prisotnih 31. 12. 10. 717, a odsotnih 133.

Med temi je večina možkih v Nemčiji kot rudokopi a drugi pri železnicah a ženske so kot služkinje v Trstu ali Gorici. Eden možki je v Ameriki.

Živina 12 konj; 70 krav; 20 prašičev, 507 ovac ter 220 koz.

Domače vesti.

Smrtna kosa. — V Ljubljani je umrl g. Matija Lavrič, prejemnik užitnine, star 83 let. Pokojnik je oče g. Franca Lavriča, revidenta južne železnice v Gorici, kateremu izrekamo naše sožalje.

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Monteil.

Poslovenil: F. K.

(Dalje.)

»Poslušaj Pavel, imaš li mogoče namen, zamenjati Ano z Lucijo?«

»Ne govori vendar neumnosti.«

»No, potem ne misli dalje na dobre lastnosti gospodične Lucije, ki se sicer res ne dajo tajiti, ki te pa tako malo brigajo, kakor mene. Misli raje, da odidem danes ponoči, jutri pa bomo lovili na gorski planoti!«

IX.

Lov na gorski planoti.

V Royboni je vladala tema in mir. Kvečjemu kak petelin se je oglašil, napol v snu, potem pa je bilo zopet vse tiho.

Nakrat pa se prikaže luč, potem druga, tretja, sliši se pasje lajanje, drugi psi odgovarjajo in lajanje se razlega po celem kraju.

Začuje se ropotanje voza in zvenketanje verig in težki koraki se čujejo po cesti. Nakrat je vse živo.

Lovci so, ki so prišli k Albertu, kakor so se zmenili. Psi tulijo in skačejo veselja.

Voz je končno pripravljen; lovci, šest po številu, sedejo nanj, vsak ima svojega psa med nogami, kajti ti morajo biti sveži in čili, da bodo laže opravljali svojo nalogo.

Gospodje sedejo precej tesno.

»Uff,« zdihuje Crillon, »sedaj je prišel trenutek, ko zavidam majhne, drobne može.«

»Au,« zakriči v tem trenutku njegov сосед Altarel, ti me hočeš res zmečkati?«

»Ali je vse v redu?« vpraša Albert voznika, in ko ta potrdi, veli: »Torej naprej!«

Voznik počasi z bičem, konji potegnejo in šlo je v diru skozi spečo vas na prosto.

Bilo je precej sveže.

»Ali imate odeje?« vpraša Albert prijatelje, »hladno je.«

»Ne skrbi za nas,« odvrne Crillon.«

Zavili so se v odeje in sukne, pri nogah pa so jih grelji psi.

Pot je držala navzgor in čim višje so prišli, tem občutljivejši je postajal veter.

Noč je bila lepa.

Belo se je svetila cesta med temnimi smrekami. Nič se ni ganilo, le tu pa tam se je začulo skovikanje sove, pesek je škripal pod kolesi in verige so rožljale, drugače je bilo vse tiho.

Kolikor višje so prišli, tim gostejši je bil gozd.

Končno, še predno se je pričelo daniti, so prišli do planote.

Stopili so z voza in raztezali svoje ude, ki so jim popolnoma zamrli.

»Kak mal požirek ne bi škodoval,« meni Crillon, »želodec bi ga gotovo prenesel.«

»Tako,« pravi Albert in vzame z voza steklenico, napolni kozarec, ki je krožil potem od ust do ust.

»Kje naj pričnemo?« vpraša Allard.

»Tako, na tem polju, da si pa ne bomo drug drugemu na poti, bo dobro, da se razvrstimo v gotovi daljavi.«

»Da bi le ne bilo več lovcev, kakor pa divjačine.«

»O, gotovo naletimo na več kakor enega. Prijatelji iz Thodure so prestrastni lovci, da bi zamudili prvi lovski dan, go'ovo že tiče v tem polju.«

»Držite pse nazaj, je še prezgodaj.«

Pregledovali so puške in patrone, če je vse v redu.

Polagoma so pobledele zvezde in nebo je bilo svetlejšje in svitlejše. Ko se je prikazal prvi solčni žarek, visoko nad gozdom, pravi Albert: »Sedaj pa bomo že lahko razločili prepelice, torej naprej!«

Lovci so zavzeli vsak svoj prostor, spustili pse in jim klicali: »Išči, išči!«

Psi se zaženo v rošno polje.

Minette, psica, katero je Albert posodil svojemu prijatelju Pavlu, je prepodila prvo prepelico, letela je kakor svetel list nad temnim strniščem.

Pavel pomeri in vstrelji.

Prepelica je vdarila še enkrat s perutnicami, naredila še eno kretnjo navzgor, potem pa padla na tla.

Minette ji je sledila in potem ostala, napeto za njo gledaje; kakor hitro je ptič padel, pobrala ga je in hitela s svojim plenom k svojemu gospodarju, Albertu, Pavel pa jo je prijel, ko je šla mimo njega pri ovratniku in ji vzel prepelico iz gobca. Ogledal si je živalico, če ni preveč poškodovana, razpihal perje, da bi se prepričal, če bo masna pečenka, jo tehtal v roki, potem pa jo je spustil v lovsko torbico, k psu omenjen pa je rekel zopet: »Išči, Minette, išči!«

V Sloveno pri Neblem so pokopali gospa Katarino vrtovo Jakoncic, mater g. A. Jakoncica, ravnateljica »Monta« v Gorici. Naše sozalic.

Mestni svet goriski je imel 27. pr. m. sejo. Navzočih je bilo 14 svetovalcev. Župan je naznanil, da je deželni odbor potrdil proračun za 1911. Rimski župan Nathan je poslal pismo, v katerem vabi v Rim k slavnostim 50 letnice združenja Italije tudi goriskega župana. — Sklenili so napraviti zavetišče za obrtne učence ter dovolili v ta namen 3000 K. Izvolili so tudi kuratorij. Tako bodo imeli taki učenci lepše stanovanje kot pri gospodarjih in prav po laško jih bodo vzgojevali v takem zavetšču. — Dovolili so 3000 K društvu v pomoč revnim šolarjem, 5000 K društvu za pospeševanje obrti, 600 K za ljudsko univerzo, 200 K za ljudsko knjižnico »Gledač«, 200 K za laško »mensa academica« na Dunaju.

Radi dobave za mornarico, v katero svrho je dovoljenih 312 milijonov, se je bil utel spor med Avstrijo in Ogrsko; bol na avstrijski strani je vodil minister Weisskirchner, češ, da se je Montecucoli kar pod roko dogovoril z ogrskim trgovskim ministrom glede dobave za mornarico ter da se ne sme porabiti za dobave na Ogrskem med njima določene svote K 113.270.000. Vse skupaj je samo prazna igra, ker je že gotovo, da pobašejo to svoto Ogrci; ali krščanski socialci so se morali malce postaviti za »pravice ljudstva«, ker to že tako preveč godrnja radi neznanjskih stroškov za mornarico!

XLVII. redni občni zbor »Matice Slovenske« se bo vršil v nedeljo, dne 5. marca 1911. ob 10. uri dopoludne v Ljubljani v veliki dvorani »Mestnega Doma«. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov oговор. 2. Letno poročilo tajnikovo za dobo od 15. marca 1910. do 1. marca 1911. 3. Poročilo blagajnikovo o računskem sklepu za l. 1910. 4. Poročilo 3 računskih presojevalcev. 5. Poročilo blagajnikovo o proračunu za l. 1911. 6. Volitev 3 računskih presojevalcev (§9 lit. a) pravil. 7. Dopolnilna volitev v odbor. 8. Samostalen predlog g. prof. Jos. Westra in samostalen predlog g. dr. J. Lokarja. 9. Slučajnosti.

Sokolova maskarada je privabila, kakor vsako leto, obilo občinstva v Trgovski Dom. Letos je imela naslov »V Ameriko.« Temu primerno je bil prirejen pristop, čez kateri so stopali veselji udeležniki in maske na prijetno plesišče, ki jih je užibavalo v ameriške sanje.

Kapitan je bil zadovoljen s svojimi potniki, ki so se prav dobro počutili na poti v Ameriko. Vsa zabava je bila animirana, veselo razpoloženje je plalo po dvorani, plesalo se je pridno in vstrajno. S to maskarado se je slovesno zaključila poskočna predpustna doba.

40 avtomobilov smo pričakovali v Gorici na pustni terek. Ali namesto 40 jih je bilo precej manj — namreč komaj 14.

Ti avtomobili pa so bili lepo, okusno okinčani s cvetjem. Posebno pozornost je vzbujal avtomobil s plamenko kočo, v kateri so sedeli častniki planinskega polka, ter samski, tudi častniki, sploh so sedeli v avtomobilih po večini častniki, par aristokratov, nekaj aristokratskih dam; drugih malo. »Korso« je bil takorekč nemški. Avtomobili so vozili v glavnem čez Travniki po Gosp. ulici, Koren in nazaj. Občinstva je bilo dosti po ulicah. Par grdih maskar se je podilo okoli. Na Travniku so bile bitke s »konfeti, konfeturo« — ali opazalo se je na sploh, da je bilo letos manj vrvenja in drvenja ter manj »konfeture« kakor prejšnja leta. — Draginja!!

En dan poročen. — V ponedeljek se je poročil v Medani gosp. Peter Marinič iz Biljane z Jožefo Marimčevno. Ali kratka je bila doba zakonske sreče, kajti v terek večer je bil nesrečni mladenič že na parah. Umrl je za vnetjem črev. Star je bil 26 let.

Društvo jugoslovanskih železniških uradnikov bo imelo v nedeljo 5. marca ob 4. uri popoldne v hotelu Balkan (Sokolova dvorana) v Trstu svoj II. redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednikovo; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Poročilo računskih preglednikov; 5. Poročilo odsekov (za slovensko terminologijo železniško in za združništvo); 6. Sprememba društvenih pravil; 7. Volitve novega odbora; 8. Samostojni predlogi in 9. Slučajnosti. — Odbor prosi vse tovariše, da se tega prevažnega zborovanja udeležijo v polnem številu.

Slovenska Čitalnica v Trstu vabi na slavje 50 letnice, ki bo dne 4. marca 1911. točno ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Narodnega Doma. Na vspredu je: akademija in komers. Sestavljen je za prslavo časten odbor: častno predsedništvo, častni odbor dam in gospodov.

Argentinsko meso v Celovcu. — V Celovcu imajo aprozivacijski odbor, ki se bavi z draginjo in išče pripomočkov proti draginji. Glede mesa iz Argentine je določil glede sedanje nove pošiljatve tako: 1500 kg dobi mestna mesnica, 500 kg ljudska kuhinja in 800 kg mesarji. Ako bi se mesarji branili, bo prodajala meso občina v mestni mesnici. Meso bo dobival Celovec vsak mesec do konca t. l. po 10.000 kg. Cene sledeče: sprednji del kg K 1.24, zadnji del K 1.50, meso za pečenko K 1.70.

Kaj pa bo v Gorici? Nič. O argentinskem mesu za Gorico ni več ne duha ne sluha. Dobijo ga v Pulj, v Ljubljano, ali o Gorici se ne sliši nič.

V Gorici bo jedel še, kdor bo hotel, goveje meso: sprednje dele po 1 K 92 v kg, zadnje po 2 K 24 v kg. Kam pridemo — ker preti že zopetno povišarje cene mesa?!

Letošnji predpust smo imeli Slovenci v Gorici 5 prireditev: ples Slov. Mladine, Bralnega in podpornega društva, dijaški

glasbeno-zabavni večer, venček Čitalnice in maskarado. Udeležba je bila sicer na sploh še povoljna, vendar ne povsodi takka, kakor se je pričakovalo. — Lahki so imeli več plesnih prireditev, pa je s slabjšim obiskom, izvzemši pustni terek. V Gorici je pač draginja, kakoršne ni kmalu dobiti!

Argentinskega mesa je došlo v Trst z angleškim parnikom »Oriana« 2822 ton; voznja je trajala iz Buenos Ayresa mimo Genove 44 dni. V Trstu razpečajo od tega mesa okoli 25 ton.

Argentinsko meso v Trstu bo na prodaj zopet najbrže od jutri dalje. Prodajalo se bo: prednji deli z doklado po K 1.28 kg, zadnji deli z doklado po K 1.60 kg, brez doklade po K 2.

»Klub slovenskih amater-fotografov« v Ljubljani naznanja vsem svojim članom, da namerava prirediti v majniku prvo splošno amatersko razstavo. Razstave se lahko udeležijo samo društveni člani z najrazličnejšimi predmeti.

Odbor si bo prizadeval, da dobi razstava jednotno lice, kjer bodo lahko našli vsi različni sujeti in vse raznovrstne tehniške svoj prostor. Odbor bo tudi skušal, da poda prva razstava kolikor mogoče popolne slike razvoja amater-fotografske umetnosti na Slovenskem.

Opozarjamo torej že sedaj vse člane društva, naj se začnejo pripravljati za prvo razstavo, s katero hočemo tudi dokazati javnosti, da smo na tem polju vreden faktor, s katerim je treba računati.

Odbor.

Ranjen z bajonetom. — V noči od pustnega torika na pepelnico sredo so plesali v neki gostilni na Kornu. Ko je bilo konec plesa, je neki vojak rnil z bajonetom nekega Petra Štrosarja; vojak je na to pobegnil v družbi dveh svojih tovarišev; ali najti ga, ni bilo težko.

Na dva tedna zapora je obsojen Anželj Padovan radi nekega prepepa lani na cesti med St. Petrom in Volčjodrago.

Pri zaprtih durih se je vršila kazenska razprava proti urarju E. B. iz Gorice, ki je bil obtožen, da se je lani 26. dec. pregrešil nad neko punčko M. C. Nekaj časa je bil v preiskovalnem zaporu. V preiskavi je trdil on vedno, da je deklico le oštel, ker je tepla mlajšega bratca. Pri razpravi je govorila tako, da je bil E. B. oproščen obtožbe.

Zgubljen. — Zgubila se je zlata remont, ura z drobnatim pokrivalom, verižico in dvema obeskom. Na medaljonu je monogram I. D. Kdor jo je našel, je naprošen, da jo prinese na polic. urad, kjer dobi dobro nagrado.

Zgubljen — najdeno. — Našlo se je nekaj denarja in nekaj zlatnine; kdor je izgubil, naj se zgloši na policijskem uradu.

V tem trenitku je vstrelil Albert svojo prvo prepelico, kmalu nato pa je sledil strel za strelom.

Uboge prepelice niso frčale ne daleč ne visoko, bilo je skoraj, kakor da lete naravnost v orožje, ki jim je nosilo smrt.

Se bolj neokretno, kakor prepelice, pa so se dvigale grmuše iz svojih gnezd, zdelo se je, kakor da komaj dosijo svojo mast s seboj, na bližnjih murbah so posedle in padale z njih, zadete, kakor zrelo sadje.

Solnce se je dvigalo vedno višje, lovci so zapustili polje in šli dalje.

Planota je bila bogato poraščena z mladim drevjem, Albert je šel s svojim psom okrog teh nasadov, da bi zasledil kakega zajca.

Držal je puško pripravljeno in pazno sledil kretnjam svojega psa, ki je bil priznan najboljšim od vseh, kar so jih imeli danes s seboj.

Tu, zasledil je res zajca, ki je bežal kakor puščica iz svojega skrivališča, pes za njim, Albert je čakal, da je bila razdalja prava, potem pa sprožil.

Zajec je naredil še en skok, potem pa je padel.

V treh skokih je bil Tekel pri njem, zgrabil ga za vrat in ga nesel svojem gospodu.

Albert je vzel zajca in ga pokazal prijateljem, Tekel je bil od vseh pohvaljen.

Bilo je res veselje, loviti s tem psom. Preletel je polje od enega konca do drugega, vedno vohajoč po tleh. Od časa do časa je postal, da bi se prepričal, če mu gospod sledi. Kakor hitro je izsledil prepelico, zalajal je dva-trikrat, ptič je zletel, ali prišel ni daleč, padel je zadet od svinca.

Lov je bil jako izdaten, torbice so se vedno bolj in bolj polnile.

Preiskali so polja, travnike in gozdove, prišli so mi-

mo Thodure in Beauforta in korakali proti Contantu, na pristavo, kjer so mislili počiti opoludne.

Med potjo so dobili veliko lovcev, eden izmed teh, Poncet po imenu, se jim je pridružil.

Pristava, po posestniku Contantu imenovana, je ležala sredi planote in je imela tudi gostilno.

Francois, Galtierov služabnik, je prišel že preje sem, da je pripravil gostilničarja na prihod gostov. Ko so ti prišli, je bila miza že posteljena, v kuhinji pa vse pripravljeno, da bi se divjačina lepo spekla.

Lovci so osnažili čevlje prsti, predno so vstopili v sobo, postavili puške v kot in vrgli lovske torbe na mizo. Nato so pričeli razladati svoj plen.

Crillon je imel največ, niti enkrat ni vstrelil zastonj, toda Galtier je bil edini, ki je imel zajca.

V celem so vstrelili dvainštirideset prepelic, osemdeset grmuš in enega zajca.

»Nimam sicer toliko prepelic kakor vi,« pravi Poncet, »zato pa je izvolal moj pes močvirno kuro, tu jo vidite.«

»Koliko prepelic naj damo pripraviti,« vpraša Albert.

»Mislim, da bo zadostovalo devet,« pravi Crillon.

»In koliko grmuš?«

»Za vsakega tri.«

»O, jaz za svojo osebo prenesem prav dobro štiri,« pravi Albert.

»In jaz šest,« vzklikne Crillon.

»No torej, potem jih dajte trideset v ponev, ali hitro, sicer ginem lakote.«

»Toda vendar ne s perjem, morajo biti vendar preje oskubljene!«

»Veste kaj, spravimo se vsi na delo, sicer ne dobimo danes kosila.«

»Na delo torej, na delo, toda prosim, previdno skubsti. Koža grmuše je tako nežna.«

»Izberimo najdebelejše.«

»Glejte tega, vstrelil sem ga v zraku. Bil je tako neroden od same masti, da je komaj zletel, spoznam ga natančno,« pravi Crillon.

Nesli so najlepše v kuhinjo, ter tam pričeli skubsti v tako marljivostjo, da je kar perje letelo.

»Ali gospoda moja,« je tožila gospodinja, »perje pada v lonce in mast, in vse pokvari.«

»Gospa ima prav,« pravi Allard, »nadaljujmo svoje delo na dvorišču.«

Nesli so mizo ven in nadaljevali zunaj. Solnce jim je pripekalo v hrbet in postalo jim je pošteno vroče.

»Danes jutraj bi potrebovali nekoliko teh žarkov,« pravi Pavel.

»Ob enajstih bi jih prav lahko pogrešali.«

»Sedaj so nam pa preveč.«

»Popoludne, pri nadaljevanju lova, si bomo pa želeli jutranjega hladu.«

»Človek ni nikdar zadovoljen.«

»Videli bodete takoj zadovoljnega človeka, da bo le divjačina na mizi.«

»Tako, pravi, pa šele skubemo, čakali bomo najmanj še eno uro, da dobimo kaj na mizo.«

»Poslušajte prijatelji, da si čas nekoliko okrajšamo, naročil sem ravnokar jajčnik.«

»Imenitna misel.«

»K prepelicam se je solato jako dobro. Francois jo ravnokar pripravlja.«

»Izborno, izborno!«
Delo je bilo končano, sedaj jih je pa prevzela gospodinja.
»Kaj pa dela naš jajčnik, gospa, umiramo lakote.« (Dalje prih.)

govornikov. Rekel je, da treba glede novih bosanskih železnic sporazuma obeh vlad ter dokazoval, da bosanski trgovinski promet vedno bolj napreduje. Glede nemških šol je rekel, da je postavljena v proračun za leto 1911. postavka za podporo nemških šol. Usoda iste pa še ni odločena, ker je še ni odobril dež. zbor!

Delegacija je v sprejela bosanski kredit in resolucijo del. Exnerja glede razdelitve zalaganj za vojsko med obeh državama polovicama.

Včeraj se je nadaljevala razprava o proračunu vojne mornarice. Schlegel je povdarjal, da mir sloni na bodalnih. Dr. Ellenbogen je govoril obširno, rekoč drugim, da namesto da se gradi dreadnoughte, naj bi se rajši podpiralo trgovino in ustvarjalo veletržce. **Od aneksije dalje je izdala Evropa za oboroževanje dve milijardi.** Konečno je govornik povdarjal velike troške, ki jih provzročijo izvršitev mornariškega programa ter je rekel: Ljudstvo ima sredstvo, da se ubrani proti temu. Ako se bo istemu nalagalo preveč davkov, se enostavno izseli. Naše narodno gospodarstvo bo oslabiljeno, naše državne finance vničene zato, da uganjamo bahavsko politiko pomorske sile, kateri se smehlja cel svet. V tej politiki so tako grozno izdane ljudske koristi, da more govornik še enkrat z zadnji uri svariti, da bi se naložili na hrbet ljudstva brejkoristna milijardna bremena. Ako dovolite to, je rekel govornik, ni še govorila zadnja inštanca. Čuvajte se pred sodbo ljudstva.

Gautsch je dokazoval, da so finance še tako ugodne, da dovolijo take troške. Trešič-Pavičič je povdarjal, da trgovski interesi trgovine ne velja. Trgovski interesi na morju so bolje obvarovani z vojnimi barkami, nego z dreadnoughti. Nič ne bo koristilo, ako Avstro-Ogrska ojača svojo mornarico v službi trozveze, ker mornarica triplentente bo leta 1920 vendar močnejša kakor ona trozveze. Ako bi se pa Italiji enkrat zadrželo, da bi bilo za nje ne koristi primerno, ako bi izstopila iz trozveze, napne vse svoje moči, da jo ne prekosi Avstro-Ogrska. Sicer pa tudi ni potrebno, da bi Avstrija za premaganje Italije v morebitni vojni imela močno mornarico. V slučaju ofenzive od naše strani bi seveda bilo potrebno, da imamo na razpolago vsaj enako močno mornarico. Ali z ozirom na vstrijško armado na popnem ne bi trebalo proti Italiji nastopati ofenzivno na morju. Ako pa ostane Avstro-Ogrska na morju v defenzivi in utrdi svoj Arhipel, je gotovo, da bo Italija tudi v slučaju dvakrat tako močne mornarice potegnila krajši konec. Mi ne potrebujemo dreadnoughtov, marveč številno eskadro torpedov, malih križark in pred vsem podmorskih čolnov, ladij z minami in vojnih luk. Glavno bi bilo utrditev luke v Spiitu, ki ima najugodnejši položaj in ki bi za vojno mornarico veljala mnogo več, kakor šibeniška luka. Naše obrežje je kakor nobeno drugo primerno za defenzivo. Govornik je izjavil, da se pri pretresovanju razlogov, ki se jih navaja za in proti, ne mora odločiti, niti da bi glasoval za, niti proti mornariškemu kreditu. Zato se bo vzdržal glasovanja.

Govorili so še Clam-Martinič, ki je zagovarjal troške. Stanek je rekel, da je Bilinski leta 1909. izjavil, da avstrijska vlada ne ve nič o gradnji dreadnoughtov.

Dr. Kramář je rekel med drugim, da treba spremeniti sedanji sistem glede številnih uradnikov. Treba izbrati drug sistem; manj uradnikov in te naj se dobro plača. (Klici: Prav rest! Živahno pritrjevanje). K temu prihaja, kar je obžalovati, da je vojska ločena od narodov. Danes ne sme vojska biti vojska za cesarja, ampak mora biti ljudska vojska. V tem oziru se zlorablja duh častnikov in polkovni jezik. Tudi častniki ne smejo biti le častniki ce-

sarja, ampak morajo biti častniki ljudstva. (Klici: Prav dobro!) Častniki se morajo čutiti le kakor Nemci, Čehi, Poljaki, Hrvatje, Slovenci in Madjari. Od duha armade in izlasti častnikov bi bilo odvisno, kako stališče bi zavzemalo ljudstvo do armade.

Govorili so še Dobernig, Ellenbogen, Bartoli, ki se je brjtko pritoževal o zatiranju primorskih Lahov; Grabmayer pa je govoril kot kak voditelj Slovencev; odpor proti fakulteti v Trstu da prihaja od vojne mornarice.

Pedesetletnico svojega obstanka je dne 26. m. m. praznoval avstrijski državni zbor, ki je bil od cesarja prvič sklican dne 26. februarja leta 1861. V prvi poslanski zbornici so zastopali Slovence: Hermann za Štajersko, dr. Toman, Derbič, Kromer, Wurzbach, Dežman in Brolih za Kranjsko, Črne in Gorjup za Goriško, v gosposki zbornici pa Miklošič in knezoškofje slovenskih pokrajin.

Na posetih pri italijanskem kralju. — 50-letnico združenja Italije bodo praznovali letos na slovesen način. Aji to praznovanje je združeno s spominom na odvzetje posvetnega imetja Vatikanu. Zato zahteva Vatikan, da letos ne sme noben katoliški vladar v Rim k slovesnostim; vsak tak prihod bi porušil čast Vatikana. Nemški cesar ne bo v Rim; tako mu baje velj notranji nemški politika. V posete k italijanskemu kralju pa pride nemški prestolonaslednik s soprogo.

»Perseveranza« poroča, da se je vršila med nemškim cesarjem in avstrijskim dolga korespondenca. Nemški cesar je dosegel, da pojde povodom slavnosti v Italijo iz Avstrije prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand, in sicer pride v Turin, kjer si ogleda razstavo; italijansko kraljevsko dvojico pa obišče v Racconigi.

Srski vojni minister Gojkovič je odstopil radi nemškega poslanika Reichenaua. Ta je hotel zadoščenje, češ, da mu je Gojkovič po knivem očital, da se je brigal-kje naroči Srbija gorske baterije, bolj kot je bilo potrebno. Ali Gojkovič mu ne da nobenega zadoščenja, marveč ostaja pri svoji trditvi.

Ženske pravice na Švedskem. — Ministerski svet je sklenil podati zbornici predlog v razširjenju ženskih pravic. Od l. 1901. so imele ženske pravice do vseh šolskih uradov. Sedaj naj imajo ženske popolno enopravnost, le iz duhovske, vojaške in diplomatične službe so izključene.

Novo ministerstvo na Francoskem. — Ministerstvo Briand je odstopilo. Novo ministerstvo seetavlja enator Monis. Delcassé bo mornarični miniter. Monis se predstavi z novim ministerstvom zbornici najbrže v ponedeljek.

Razne vesti.

Naš prvi dreadnought bo spuščen v morje definitivno 27. maja t. l. Ker pride pri tej priliki najbrže sam cesar v Trst in bo ondi zbrano vse naše ladjeve, pride gotovo tudi iz bližnjih dežela veliko ljudi gledat ta slovesni prizor. Kolikor je dozdaj znano, bo naš prvi dreadnought imel 20.500 ton, turbinske stroje 25—25.000 konjskih moči, dvanajst topov kalibra 30 $\frac{1}{2}$ cm in dvanajst brzostrelnih topov kalibra 15 cm ter veliko 7 cm topov. Stolpi za velike topove bodo štirje, v vsakem po trije topovi.

Akad. tehn. društvo »Triglav« v Gradcu bo imelo svoj l. redni občni zbor dne 4. III. 1911. ob 8. uri zvečer v prostorih zum grünen Anger, Leonhardstr. 3 s sledečim vzporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Glavna poročila: tajnika, blagajnika, gospodarja, knjižničarja. 4. Poročilo klubov. 5. Glavno poročilo ves. odseka. 6. Poročilo

revizorjev. 7. Volitev novega odbora. 8. Slučajnosti. Slovanski gostje dobrodošli!

Akad. društvo »Adrija« v Pragi bo obhajalo dne 4. marca t. l. petletnico svojega obstanka s slavnostnim zborovanjem, ki se bo vršilo ob 8. zvečer v rest. Choděry (Praga II. Ferdinand. tř.).

Tov. L. Brunčko bo predaval: »Narodno rad. dij. gibanje in »Adrija«, njegova reprezentantka v Pragi (češko) in tov. R. Krivic: Krafka sinteza narodno rad. dij. gibanja; — pogled v bodočnost. (slovensko.)

Po vspredu poje društven pevski zbor.

Somišljeniki in prijatelji društva se vabijo.

Skrivnostna najdba. — V Nancy je začel goreti hotel Michel. Ko so prišli ognjegasci v drugo nadstropje, da bi odstranili pohištvo, so dobili v stenski omari truplo mladega dekleta, ki je imelo dve rani v glavi. Dekle je bila blagajničarka. Počije je zaprla hotelinja, ker ni hotel povedati, ali je prišla sama v hotel, ali v spremstvu.

Za hrvaški jezik v armadi je v hrvaškem saboru govoril dr. Nikolič Podrinski. V svojem govoru je zahteval, naj se hrvaška vlada potegne za to, da pridobi hrvaškemu jeziku pravico pri razpravah pri vojaških sodiščih. Mažarski razpravni jezik, ki se bo sedaj vpeljal, je koncesija Mažarom. Podban Chavrak je izjavil, da bo hrvaška vlada brezpogojno zavzela hrvaško stališče.

Masaryk za kulturno in gospodarsko organizacijo Slovkov. — Masaryk je predaval v Budimpešti pred mnogoštevilnim slovanskim posebno slovaškim občinstvom o potrebi slovaške organizacije na kulturnem in gospodarskem polju, kajti samo v organizaciji tiči njihova odprna sila proti Madjarom. Predavanje je napravilo na navzoče najboljši utis.

Z britvijo. — V Češkem Brodu se je poslavljala neki Paces od svoje ljubice Emilije Prohaska. Kar naenkrat je potegnil iz žepa britev ter prerezal ljubici vrat, rekoč: Ako te ne morem imeti jaz, te tudi drugi ne bo imel. Deklico so prenesli v bolnišnico, kjer je umrla; Paces je tudi samega sebe usmrtil z britvijo.

Z Eiffelovega stolpa, ki je visok 100 m, se je vrgel 30-letni Rus Komarov; seveda je ostal na mestu mrtev.

Nemčija šteje prebivalstva 64.896.881; pred 10 leti je štela 60.641.489.

Ljudsko štetje v Ljubljani je končano. Ljubljana ima 1863 hiš, med njimi 1769 obljudenih in 94 neobljudenih; 7887 strank in 41.727 prebivalcev, med njimi 38.661 civilnih in 3066 vojaških. Moških je 20.493, ženskih 21.234. Trajno navzočnih je v Ljubljani 40.323, začasno pa 1404.

Od prebivalcev je 17.434 Ljubljančanov; 15.547 prebivalcev ima svojo pristojnost na Kranjskem sicer, 7618 v Avstriji sicer — skupaj je Avstrijcev 40.599; 673 je Prekolitavcev, 22 Bosnjakov in Hercegovcev, 343 inozemcev sicer. Rimsko-katoliške veroizpovedbe je 41.139 ljudi, grškokatoliške 20, starokatolikov je 10; 61 je pravoslavni, 365 jih je evang. veroizpovedbe, 1 unitar, 109 je Židov, 22 pa brez konfesije. Od 40.599 Avstrijcev je napisalo 33.846 slovenski občevalni jezik, 5950 nemški, 360 češki, 290 laški, 56 poljski, 95 hrvaški in srbski, 1 rusinski in 1 madžarski. Odsotnih je 478 domačinov, med njimi 313 stalno, 165 začasno.

Slovani v pruski Šleziji. — Pruska Šlezija šteje prebivalstva 4.668.857. Med temi je 1.100.800 Poljakov, 75913 Čehov in 24.467 lužiških Srbov. Ali za te Slovane, 1.201.180, ni niti jedne slovanske šole!

Parnik Hurriet se je potopil na Sredozemskem morju, imel je 800 potnikov, med temi 600 romarjev in 180 vojakov.

Damo Vam
Vaš denar nazaj

ako nebi pri poskusu

NOVE
voljne jedilne masti

Ceres

bili naravnost očarani.

ZAHVALA.

Vsem onim, ki so povodom smrti naše nepozabne in ljubljene matere, tašče in stare matere

Katarine vdove Jakončič roj. Šfiligoj

umrle v Šlovrencu dne 26. februarja 1911. na kakoršenkoli si bodi način izkazali odkritosrčna sočutja in svoja sožalja ter se udeležili tužnega sprejema, izkramo tem potom svojo iskreno zahvalo.

Posebno se moramo še zahvaliti domačemu župniku č. gosp. A. Ursiču, č. gg. L. Kumarju iz Biljane in Plesničarju iz Kožbane, ki so izkazali sočutje še na drug poseben način; nadalje vsem gospodom iz Gorice, ki se niso bali ne truda ne dolge poti; gosp. Alojziju dr. Franko in ravnatelju Viljemu Dominko; gosp. Ruggero vitezu Kürner; gosp. M. Košir kot odposlanec asistentov lekarničarjev; uradnikom zastavljalnice združene s hranilnico; gosp. županu in občinskemu starešinstvu biljanskemu; vodstvu ljudske šole v Hruševljah; domačinom in drugemu občinstvu, ki je tudi iz daljnih vasi prihitelo v tako častnemu številu spremit drago pokojnico k večnemu počitku. — Bog naj povrne vsem!

V GORICI, 1. marca 1911.

Zahvaljoči ostali.

Benjamin je prišel

v velikem spremstvu.

Med. univ. dr. Defranceschi

bivši primarij moške in ženske bolnice v
Novem mestu

naznanja, da se je naselil v Gorici ter ordinira

v hiši št. 37 Corso Giuseppe Verdi

od 10. do 12. dopoldne in od 2. do 3. popoldne.

Udlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Korcu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočna
pinice itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Službo občinskega tajnika

s plačo 1000 kron na leto, razpisuje
župan-tvo Sv. Lucija. Prošnje z dokazi
potrebne izobrazbe je vložiti do 25.
marca pri podpisaneu. — Nastop
službe 1. aprila 1911.

Županstvo Sv. Lucija

dne 22. februarja 1911.

Župan: Vuga.

Mlinar in žagar išče delo

ali sprejme v najem
dobrodočo žago ali mlin.

Ponudbe na naše upravištvu.

Sto let je on živel počeno,
stal v grobu je z noy že eno,
zrl smrti je mirno v oko —
mel je na nogi

„OHO!“

Želodčne kapijice lekarnarja C. Brady, prej
Marijacej ke kapijice imenovane — Z
Materbožjo iz Maria-Zell kot varst. zaam.

so najboljše sredstvo proti otež-
kočenemu prebavljanju vsake
vrste, proti zgagi, želodčnim bole-
činam, tvorbi kislin itd. To sred-
stvo se je obneslo že več kot
30 let.

Varovati se je treba pred podobenmi
posnetki in ponarejanji in paziti na var-
stveno znamko s podpisom.

Dobiva se v lekarnah; na deželo po-
šilja lekarnar C. Brady, Dunaj E. Fleisch-
markt 2. 6 steklenic K 5.—, 3 dvojne ste-
klenice K 4.50 franko. I

! Svoj k svojemu !

Ludovik Borovnik

puškar

v BOROVLJAH (Ferlach) na Koroškem

se priporoča za nabavo pušk na kroglo in
drobni svinec, pušk brez ali z petelinom z
najboljšim strelnim učinkom. — Veliko skladišče
samokresov (revolverjev), repetir-
pištol, fiobert-pušk in klicev za vsakovrstno
zverjad po najnižjih cenah.

Imam tudi veliko delavnico za popraviljanje
pušk in samokresov. Poprave izvršujem to-
čno, trpežno in v kratkem času. Na vsa v
mojo stroko spadajoča vprašanja odgovorim
z veseljem ter dajem potrebni svet. Sloven-
ske in nemške cenike pošiljam, ako se mi
pošlje natančen naslov franko in poštne
prosto!!!!

Anton Potatzky v Gorici,

naslednik Jos. Terpin.

na breži Raštelja v.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče obraboškega in drobnega
blaga ter tkanin, proje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

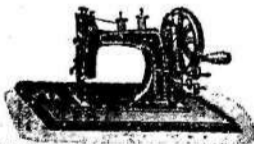
Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne
knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8

Velika zaloga dvokoles od
K 30—300; šivalnih strojev
od K 30—250; gramofonov od K 15—1500;
plošče od K 1—4; vsakovrstnih kmetijskih
strojev, orkestrionov i. t. d. — Mehanična
delavnica pri

Batjel-u

Gorica

Stolna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne
obroke. Novi slovenski
ceniki in lepaki za go-
stilne, kavarné i. t. d. se pošiljajo na zahtevo,
poštne prosti. Najnoveje acetilen svečilke
za gostilničarje in društva od 8 K naprej.

Rojaki, izpolnite svojo
narodno dolžnost: pristopajte
k obrambnemu skladu družbe
sv. C. in. M.!

Nova lekarna

se je otvorila dne 21. t. m. in sicer

Corso Giuseppe Verdi 13,

Lastnik: Ivan Tromba.

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikouška cesta št. 5

se priporoča potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.
Tukaj najdejo lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K,
okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje.

Za zabavo služi kegljišče, po zimi zakurjeno. Po leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdemo vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredah zvečer.

Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus. Lastnik: Ivan Millonig.

Kmečka banka v Gorici,

(na Korcu št. 12)

eskomptuje menilce pod jako ugodnimi pogoji. Sprejema vloge
na knjižice in na tekoči račun, ter jih obrestuje čisto po

4 ³/₄ %

Načelstvo obstoji iz gg.: Dr. Alojzij Franko, predsednik, Ivan Samig,
velep. in župan v Biljani, podpredsednik, Fran Obljubek, vel. posestnik
in župan v Kojskem Krasno, Ignacij Križman, nadučitelj v Dornbergu,
Alojzij Bandelj, veleposestnik v Podgori.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je z ozirom
na premenjena in dne 21. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri
skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi
tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine
1/4% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4, 5
večje, stalno naložene pa po dogovoru

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo do-
bil, naj se oglasi v zadrugi uradu v Trgovskem domu.

Načelstvo in nadzorstvo.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora.
Zbirališče trgovskega sveta in goiških Slovencev. — Nad 30 sob
za tučce od K 1-20 više. Velik vrt z verando. Stekleni salon s te-
raso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe.
Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi
in pijače. — Domača in tuja vina. Budjejeviško in puntigamsko
pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna
in točna.